

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.635 van 29 mei 2013
in de zaak A. 208.910/XIV-34.913**

In zake : Rudi GERRITS
wonend te 3545 Halen
Staatsbaan 18
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Financiën

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 24 mei 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de stafdienst Personeel & Organisatie van de FOD Financiën van 15 mei 2013 waarbij de verzoeker wordt medegedeeld dat hij dienst moet hernemen op 1 juni 2013, zoniet wordt hij als ontslagnemend beschouwd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 mei 2013 om 11.00 uur.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, die persoonlijk verschijnt en attaché Selim Dedeli, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lanckswaert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is sedert 1 september 2010 benoemd als inspecteur bij een fiscaal bestuur.

3.2. Vanaf 1 januari 2011 tot 31 december 2011 bekomt de verzoeker een verlof van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden. Dit verlof wordt voor het jaar 2012 verlengd.

3.3. Van 1 januari 2013 tot 31 maart 2013 neemt de verzoeker ouderschapsverlof.

3.4. Op 17 december 2012 dient de verzoeker een aanvraag in om een voltijdse loopbaanonderbreking van 1 april 2013 tot 31 maart 2014. Deze aanvraag wordt geweigerd op 14 maart 2013.

3.5. Op 26 maart 2013 wordt deze beslissing weer ingetrokken en wordt aan de verzoeker een voltijdse loopbaanonderbreking toegestaan van 1 april 2013 tot 31 maart 2014.

3.6. Op 24 april 2013 deelt de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening mee dat de door de verzoeker aangevraagde onderbrekingsuitkering voor de

periode van 1 april 2013 tot 31 maart 2014 wordt geweigerd omdat de “nevenactiviteit (...) niet 3 maanden voor de aanvraag van de loopbaanonderbreking tesamen uitgeoefend [werd] met de hoofdactiviteit. Betrokkene genoot van onbezoldigd verlof bij de werkgever.”

3.7. Met een brief van 15 mei 2013 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee:

“Uit de inlichtingen van het gewestelijk kantoor voor werkloosheid is gebleken dat het recht op onderbrekingsuitkeringen u werd geweigerd voor de periode van 1 april 2013 tot en met 31 maart 2014 omdat u niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden: nevenactiviteit werd niet 3 maanden voor de aanvang van de loopbaanonderbreking tesamen uitgeoefend met hoofdactiviteit.

Artikel 123, alinea 1, van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen voorziet dat, indien de ambtenaar geen recht heeft op onderbrekingsuitkeringen als gevolg van een beslissing van de directeur van het werkloosheidsbureau, de loopbaanonderbreking wordt omgezet in non-activiteit.

Gelet op wat voorafgaat wordt u verzocht de dienst te hernemen met ingang van 1 juni 2013 zoniet zal u als ontslagnemend worden beschouwd.

Artikel 112, §3, 5°, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het Statuut van het Rijkspersoneel, bepaalt dat de ambtenaar die zonder geldige reden zijn post verlaat en meer dan tien werkdagen afwezig blijft en die behoorlijk en op voorhand verwittigd werd en om opheldering verzocht is, ambtshalve en zonder vooropzeg de hoedanigheid van ambtenaar verliest.”

3.8. In de nota doet de verwerende partij gelden dat er een fout is geslopen in deze beslissing en wordt de bestreden beslissing beperkt tot het volgende:

“Uit de inlichtingen van het gewestelijk kantoor voor werkloosheid is gebleken dat het recht op onderbrekingsuitkeringen u werd geweigerd voor de periode van 1 april 2013 tot en met 31 maart 2014 omdat u niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden: nevenactiviteit werd niet 3 maanden voor de aanvang van de loopbaanonderbreking tesamen uitgeoefend met hoofdactiviteit.

Artikel 123, alinea 1, van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen voorziet dat, indien de ambtenaar geen recht heeft op

onderbrekingsuitkeringen als gevolg van een beslissing van de directeur van het werkloosheidsbureau, de loopbaanonderbreking wordt omgezet in non-activiteit.”

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4.1. In haar nota werpt de verwerende partij twee excepties op. In een eerste exceptie doet zij gelden dat het beroep geen voorwerp meer heeft in de mate het gericht is tegen de vraag aan de verzoeker om zijn dienst met ingang van 1 juni 2013 te hernemen. Die exceptie dient bijgetreden. Met een brief van 28 mei 2013 werd aan de verzoeker immers meegedeeld dat de paragrafen 3 en 4 van de brief van 15 mei 2013 worden opgeheven. In zoverre de bestreden beslissing stelde dat de verzoeker op 1 juni 2013 zijn ambt bij de FOD financiën moest hervatten, zoniet zou hij als onwettig afwezig worden beschouwd, is zij opgeheven. Dit brengt mee dat het beroep op dit punt zonder voorwerp is.

4.2. In een tweede exceptie betoogt de verwerende partij dat de Raad van State onbevoegd is in de mate de vordering gericht is tegen de omzetting van de loopbaanonderbreking in non-activiteit. De vraag is echter niet zozeer of de Raad van State bevoegd is -het voorliggend beroep is immers niet gericht tegen de beslissing van de directeur van de RVA om de verzoeker geen onderbrekingsuitkeringen toe te kennen-, maar wel of de bestreden beslissing een voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling is.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat ten gevolge van de beslissing van de directeur van het werkloosheidsbureau waarbij aan de verzoeker het recht op onderbrekingsuitkeringen werd geweigerd, de loopbaanonderbreking van de verzoeker wordt omgezet in non-activiteit. Dit blijkt inderdaad uit artikel 123 van het K.B. van 19 november 1998 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen, dat duidelijk stelt dat wanneer een ambtenaar geen recht heeft op onderbrekingsuitkeringen ten gevolge van een beslissing van de directeur van het werkloosheidsbureau of afziet van de uitkeringen, de loopbaanonderbreking wordt omgezet in non-activiteit. Artikel 106,6° van het K.B. van 2 oktober 1937

houdende het statuut van het rijkspersoneel bepaalt dat een rijksambtenaar op non-activiteit is wanneer een periode van zijn verlof voor loopbaanonderbreking wordt omgezet in non-activiteit.

In de bestreden beslissing doet de verwerende partij eigenlijk niets anders dan vaststellen hetgeen rechtstreeks uit artikel 123, eerste lid, van het voormelde K.B. van 19 november 1998 voortvloeit: een loutere mededeling van de gevolgen van de toepassing van de vigerende regelgeving. De mededeling zelf wijzigt verzoekers rechtstoestand niet. Anders gesteld: verzoekers rechtstoestand wordt helemaal niet bepaald door de bestreden beslissing, maar door artikel 123, eerste lid, van het voormelde K.B. van 19 november 1998.

4.3. De vordering is onontvankelijk en dient te worden verworpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig mei tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen